

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

B I N G E R

Εἰς ἅπαντα τὸν γαλλικὸν τύπον πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ ταξειδίου, ὅπερ ἐπεχείρησεν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ὁ γάλλος ἀξιωματικὸς Binger. Πλείσται λεπτομέρειαι περιέργοι ἀναγραφόμεναι ἐν ἐκτάσει κινοῦσι τὸ ἐνδιαφέρον ἐν Γαλλίᾳ τῶρα μάλιστα, ὅτε τὸ περιλάλητον ταξειδίον τοῦ Στάνλεϋ εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Αἱ ἐρευναι τοῦ Binger κρίνονται ὡς κατορθώματα οὐχὶ μικρᾶς ἀξίας, καθ' ὅσον δὲν διέθετε καὶ τὰ πολλὰ τοῦ Στάνλεϋ μέσα. Ἐκ τῶν περιέργων τοῦ ταξειδίου τούτου πληροφοριῶν πιθανόν ἂν δημοσιεύσωμεν τινὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ψυχραὶ καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος. Ἐπάγωσαν ὅλα τὰ ζητήματα καὶ ματαίως ἡ δημοσιογραφία ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ νέα ἢ νὰ ζωογονήσῃ τὰ παλαιά. Ἐὰν ὑπῆρχεν ὀλίγη εὐσυνειδησία θὰ ἔπαυεν ἡ ἔκδοσις τῶν ἐφημερίδων — πρὸς καιρὸν τοῦλάχιστον — μὲ τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν: Κύριοι, δὲν θέλομεν νὰ σῆς πωλῶμεν ἅπλως χάρτην μελανωμένον ἀντὶ ἐφημερίδων καὶ δι' αὐτὸ παύομεν.

*

Τοιαύτην εἰδοποίησιν δὲν εἶδομεν, ἀλλ' ὅμως εἶδομεν, ἄλλο τι λίαν τιμητικὸν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ «Σύλλογου». Καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρὸ πέντε ἡμερῶν ἐλάβομεν τὴν εἰρημένην ἐφημερίδα καὶ εἶδομεν, ὅτι ἡ δευτέρα καὶ τρίτη σελὶς ἦσαν — μὴ ἀπορεῖτε — λευκαί. Τὸ συμβᾶν τοῦτο μᾶς ἐφάνη παράδοξον τόσῳ μάλλον, καθ' ὅσον ἡ λευκότης δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς ἄλλας ιδιότητας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ «Σύλλογος» καὶ οἱ συντάκται του.

*

Υπάρχει τὸ φύλλον αὐτὸ εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ ἕκαστος δύναται νὰ τὸ ἴδῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ πεντάλεπτον ἢ δεκάλεπτον εἰσοδόν, ὡς συνήθως γίνεται διὰ τὰ περιέργα τέρατα ἢ διὰ τὴν κεφαλὴν ἄνευ σώματος, ἥτις — κατὰ τὸ πρόγραμμα — ἐρωτεῖ καὶ ἀπαντεῖ. Ὅσοι τὸ εἶδον μᾶς εἶπον μεθ' ὅρκου, ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ καλλίτερον φύλλον, ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐξέδωκεν ὁ «Σύλλογος».

*

Μόνον χάριν περιεργείας ἀναφέρομεν, ὅτι ἡ δευτέρα σελὶς καταλήγει: καὶ κατελήφθησαν ὑπὸ ἐμέ — ἡ δὲ τετάρτη ἀρχίζει: τῶν... Ὑποτίθεται ὅτι ἡ σκληρὰ αὐτῇ σύμπτωσις συνέβη διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ αἶσθημα, ὅπερ αἰσθάνονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἡμιλεύκου ταύτης ἐφημερίδος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

*

Ἀπὸ τὸν «Σύλλογον» εἰς μεταπηδήσῃ τις εἰς τὸ θέατρον νομιζομεν, ὅτι δὲν θὰ πράξῃ μέγα σφάλμα. Μέγιστον ὅμως σφάλμα θὰ πράξῃ, εἰς εἰσέλθῃ καὶ παρα-

μείνῃ εἰς τὴν παράστασιν, διότι, λέγεται, ὅτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐθεάθησαν ἄρκτοι. Εἶπον πολλοί, ὅτι ἦσαν οἱ ἀκοῖδοι μετημφισμένοι, ἀλλὰ δὲν ἐπιστεύθη τοῦτο. Ἡ ἐπικρατεστέρη γνώμη εἶνε, ὅτι τὰς ἔφερε τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος.

*

Καίτοι δὲν συμπαθοῦμεν πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Θεάτρου, καίτοι δὲν διακείμεθα ἀδελφικῶς πρὸς τὸν ντεπόρον ἐργολάβον, οὐχ ἦττον πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ μίαν φιλάνθρωπον αὐτοῦ πράξιν, ἐκτὸς ἐκείνης, ποῦ ἔπαυσε δηλαδὴ νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Ὁ κ. Κυριακὸς ὑπεχρέωσεν ἐκεῖνον ὅστις ἐν τῷ διαδρόμῳ ἐνοικιάζει διόπτρας νὰ ἐνοικιάζῃ εἰς τὸ μέλλον γούνας. Δύο καλὰ θὰ προκύβουν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ βλέπουν τοὺς ἀκοῖδους ἐκ τοῦ πλησίον καὶ δὲν θὰ αἰσθάνωνται τὸ ψῦχος. Λέγεται, ὅτι θὰ ληφθῶσι καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὰ ὦτα τῶν θαμώνων.

*

Εἶδομεν καὶ τὰ προγράμματα!

Ὁ κ. Ταβουλάρης ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς λειτουγίας ἀκόμῃ τοῦ χειμερινοῦ Θεάτρου προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα καὶ νὰ συνεχίσῃ τὰς ὑπαιθρίους παραστάσεις. Ἡ ἐναρξὶς θὰ γίνῃ διὰ τῶν «Μυλωνάδων» ἢ τῆς «Τύχης τῆς Μαρούλας».

*

Μετεωρολογικὸν δελτίον... ἐν τῇ Βουλῇ. «Θλίψις μεγάλη... εἰς τὴν πτέρυγα τὴν κυβερνητικὴν, διότι δὲν ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς διὰ ν' ἀναχωρήσουν. Ἄνεμοι οὐριοί... ἔνεκα παρακειμένων τινῶν ἀκάθαρτων δωμάτων. Ἰσχυρὰ βροχή... ἐπερωτήσεων. Θερμοκρασία ἐλαχίστη ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως πατριωτικῶν ζητημάτων Ἀπευκταῖον οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βαλασμάκη.»

Ἡ Ζῆς

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κωμωδία εἰς σκηνὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἐν τῇ διδασκοῦσιν οἱ λωποδύται, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κλπ. Ὁ τίτλος αὐτῆς δύναται νὰ εἶνε καὶ: «Τὰ τῆς νυκτός».

ΣΚΗΝΗ Α'.

Πρόσωπα: Εἰς φοιτητῆς τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς λωποδύτης.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς)

ΦΟΙΤ. (σχεδὸν τρέχων). Μωρὲ τί κρῦο εἶνε αὐτό! Ἄλλῃ φορὰ δὲν βγαίνω νύκτα ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου, ποῦ νὰ ξέρω τί!!

ΛΟΠ. Στάσου βρέ. Ποῦ πᾶς;

ΦΟΙΤ. Στὸ δωμάτιόν μου.

ΛΟΠ. Ἐλα δῶσε ὅσους παράδες ἔχεις καὶ πήγαινε γκρεμίσου...

ΦΟΙΤ. Μά, κύριε, δὲν ἔχω τίποτε...

ΛΟΠ. Καὶ τ' εἰν' αὐτὰ ποῦ βαστᾷς ἐκεῖ;

ΦΟΙΤ. Εἶνε ὁ «Θησαυρὸς τῆς...»

ΛΩΠ. Παληάνθρωπε, θησαυρὸν ὁλόκληρον ἔχεις καὶ λές πῶς δὲν ἔχεις τίποτε...

Ὁ πιστὸς μαθητὴς τοῦ κ. Κόντου φεύγει δρομαίως ἐγκαταλείπων πεφοβισμένους τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐνῶ ὁ λωποδύτης ἡσύχως μεταβαίνει εἰς τινα πλησίον φανὸν καὶ ἀναγινώσκει :

«Ὁ Θησαυρὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Γιάνναρη».

ΛΩΠ. Βρέ τὸν μασκαρᾶ θησαυρὸ ποῦ τὸν εἶχε ! κι' ἐγὼ ἔλεγα πῶς θὰ ἔκανα τὴν τύχη μου ἀπόψε. Ἄς εἶνε θὰ τὸν πουλήσω . . . θὰ πάρω δύο-τρεῖς δραχ. θὰ δώσω τὰ μισὰ 'στὸν κλητῆρα... ἔχει ὁ Θεὸς αὐριο !

ΣΚΗΝΗ Β'.

Πρόσωπα : Ὁ κ. Βαλσαμάκης καὶ εἰς λωποδύτης.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Σταδίου μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς).

ΒΑΣ. (μονολογῶν). Σήμερον ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος αἱ γυναῖκες ἤκουον ἀπὸ...

ΛΩΠ. Στάσου βρέ ! Ποῶς εἶσαι.

ΒΑΣ. (πεφοβισμένος). Εἶμαι βουλευτὴς. . . ὁ Βαλσαμάκης....

ΛΩΠ. Δὸς μου ὅ,τι ἔχεις ! Ἔλα γρήγορα !

ΒΑΣ. Μά, φίλε μου, δὲν ἔχω τίποτε...

ΛΩΠ. Εἶνε ἀδύνατον καὶ πολὺτιμο θὰ ἔχης...

ΒΑΣ. Σὲ βεβαιῶ δὲν ἔχω τίποτε . . . Εἶχα ἀπόψε καὶ μαργαρίτας 'στὴ βουλή, ἀλλὰ μοῦ τοὺς 'πῆρε ὁ «Ρακοσυλλέκτης»...

ΛΩΠ. (κατ' ἰδίαν). Τὸν μασκαρᾶ! καὶ ποῖος βουλευτὴς θὰ εἶνε ! Πήγαινε 'στὸ διάβολο καὶ ἄλλη φορὰ...

ΒΑΣ. (Ἐντρομος) Πηγαίνω... εὐχαριστῶ...

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Πρόσωπα : Εἰς διάκονος καὶ εἰς κλητῆρ.

(Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος).

ΚΛΗΤΗΡ. (Βλέπων τὸν διάκονον νὰ τρέχῃ δρομαίως ἐνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος ψύχους) Χωρὶς ἄλλα θὰ εἶνε λωποδύτης μὲ παπαδίστικα (ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν). Τί τρέχεις βρέ ! Στάσου ἀμέσως γιατί...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. (Σταματῶν καὶ τρέμειν ἐκ τοῦ φόβου καὶ τοῦ ψύχους). Μά, κύριε κλητῆρ, εἶμαι ὁ διάκονος...

ΚΛΗΤΗΡ. Τί διακονολογᾷς μωρέ ; Δίχως ἄλλο θὰ εἶσαι λωποδύτης... μασκαρᾶ...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ὑψίστου σὰς βεβαιῶ, ὅτι εἶμαι λειτουργὸς του...

ΚΛΗΤΗΡ. Τί λές βρέ ταρτοῦφε ! Τί ἔχεις ἐκεῖ διπλωμένα 'στὴν ἐφημερίδα :

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὸ «Μέγα ὥρολόγιον» καὶ τὴν ...

ΚΛΗΤΗΡ. Μεγάλον 'ρολόι; Κανάλι! Καλὰ ὑποψιάστικα ἐγώ. Ἀπὸ τὸ 'ρολογάδικο 'ποῦ ἔκλεψαν προχτὲς θὰ τὸ πῆρες... Στὸ κρατητήριον γρήγορα...

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον· ὁ διάκονος ἐτέθη εἰς τὸ κρατητήριον τὴν δ' ἐπομένην αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραφον :

•Χθὲς ὁ δραστήριος κλητῆρ κ. Τάσος Ἀποκοιμισμένος συλλαβὼν τὸν διαδόχον λωποδύτην

Ποντικομαμὴν μετνημφισμένον εἰς διάκονον ἀνεκάλυψεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν μέγα ὥρολόγιον τοῦ τοίχου καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα κλοπιμαῖα ἀξίας χιλίων καὶ πλέον δραχμῶν. Δίκαιος ἑπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν ἀξιόλογον τοῦτον φύλακα τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἥτις τόσον ἐσχάτως παρέλυσεν.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Πρόσωπα : Εἰς λωποδύτης καὶ εἰς κλητῆρ.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸν πρὸ τοῦ ἀστεροσκοπικοῦ Καταστήματος δρόμον).

ΚΛΗΤ. Πόσα τοῦ πῆρες ;

ΛΩΠ. Εἰκοσιτρεῖς δραχμᾶς.

ΚΛΗΤ. Ἔ, δώσέ μου τῆς δεκατρεῖς καὶ κράτησε καὶ σὺ τῆς δέκα.

ΛΩΠ. Τί λές, ἀδελφέ ; Ἐγὼ θὰ κρατήσω τῆς δεκατρεῖς ποῦ ἔκανα τὸν κόπο.

ΚΛΗΤ. Ναί, μὰ ἐγὼ πρόσεχα μήπως σὲ 'δῇ κανέναν...

ΛΩΠ. (ἀποπειρώμενος νὰ φύγῃ). Δὲν ξέρω ἐγὼ ἀπ' αὐτά...

Ὁ Κλητῆρ τὸν συλλαμβάνει ἀνθιστάμενον καὶ τὸν δέρει. Ὁ Λωποδύτης ἀνταποδίδει τὰ ἴσα καὶ

Πίπτει ἡ ἀνταίδια... καὶ φοβερὸ ξύλο.

Πελαργὸς

Ἡ ἐν ΒΡΑΖΙΛΙΑ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ἐν Βραζιλίᾳ ἐπανάστασις ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι κινουσα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου. Τὰ ἐγκριτώτερα περιοδικὰ δημοσιεύουσιν ἐνδιαφερούσας εἰκόνας διὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα, εἰδήσεις δὲ δημοσιευόμεναι καὶ ἀναιρούμεναι περὶ τῆς παγίωσης τῆς δημοκρατίας οὐχὶ ὀλίγον ταραττοῦσι τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης. Τὰ στενὰ ὅρια τοῦ φύλλου ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπουν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰκόνας τοποθεσιῶν ἢ κτιρίων συνδεομένων στενῶς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν ἐν Βραζιλίᾳ, ἀλλὰ θὰ ᾔτο παράλειψις, ἐὰν δὲν συνεπληροῦμεν τὴν πινακοθήκην ἡμῶν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων καὶ τῶν τεσσάρων ἄλλων ὑπουργῶν, οἵτινες ἦσαν ἐκ τῶν κυρίων μοχλῶν τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Δὸν Πέτρου. Ἐπίσης δημοσιεύομεν χάριν περιεργείας καὶ τὴν νέαν σημαίαν τῆς νέας δημοκρατίας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι καὶ πάλιν δὲν θ' ἀπασχολήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν συνεπείᾳ νέων ἄλλων γεγονότων.

